

vilde jeg dog anse det for fornødent, at man stillede positivt Ændringsforslag herom under Lovforslagets Behandling, fordi Folketinget dog i saa Fald maatte have Krav paa at tage Stilling til dette Spørgsmaal paa ny. — Med Hensyn til den Rækkefølge, som kunde være naturlig, maa jeg sige, at for at tage Hirtshals-Havnen først taler naturligvis dette, at det er den mindste, den billigste og den, der først bliver færdig, saaledes at man ved at foretrække den tidligst mulig fik en stor Fiskerihavn paa Jyllands Vestkyst. Men paa den anden Side er der gjort opmærksom paa, at Helshage-Havnen tillægges der en væsentlig større Betydning fra selve Fiskeriets Side, saa hvis man skulde imødekomme Fiskeriet, er jeg tilbøjelig til at mene, at man maatte anlægge den store Havn først. Men dette Spørgsmaal maa jeg gaa ud fra vil blive gjort til Genstand for yderligere Drøftelse i Udvalget.

Det ærede 4de Medlem for 8de Kreds (Olufsen) omtalte ligesom ogsaa det ærede 4de kongevalgte Medlem (Nygart) Ekspropriationen af Arealerne, ikke blot til Anlæg af Havnene, men ogsaa med det Formaal at sikre de nærmere liggende Arealer i den Hensigt derigennem at indvinde en Indtægt for Staten. Ekspropriationsforslaget gaar jo i dette Tilfælde en Del videre, end Ekspropriationsforslag ellers gør, og der er ingen Grund til at lægge Skjul paa, at Hensigten hermed er, at Staten skulde sikre sig en Del af den Værdistigning, som utvivlsomt vil fremkomme. Paa hvilken Maade dette nærmere vil kunne realiseres, vil det jo være forbeholdt Fremtiden at afgøre. Men naar det ærede 4de Medlem for 8de Kreds fremkom med den Henstilling, at der bør lægges en Plan for Bebyggelsen af de eksproprierede Grunde, saa kan jeg ganske slutte mig til den Henstilling og kan tilføje, at det er ogsaa netop Hensigten. Hensigten med Ekspropriationen er ikke blot at skaffe Staten Penge, men tillige at skaffe velordnede Forhold derovre. Det ærede Medlems Henstilling gik imidlertid noget videre, idet han ogsaa ønskede, at man skulde sikre sig en smuk Bebyggelse, og her kan jeg naturligvis gerne svare det ærede Medlem, at det ogsaa vil være mig kært, om man skulde kunne sikre sig en smuk Bebyggelse der; men jeg tror alligevel, man skal være varsom med at stille for strenge Krav i saa Henseende. I de første Aar vil det dog komme til at dreje sig om nogen primitiv Bebyggelse af disse Arealer, og det er dog vist ikke værd at være for streng i sine Krav i saa Henseende her. Jeg har for Resten den Opfattelse, at

det beror paa den Aand, der præger Tiden, hvorledes Bebyggelsen overhovedet bliver. Jeg er tilbøjelig til at mene, at selv de, der har bygget de rædselsfulde Stationsbyer, vi nu alle sammen er enige om, der findes, stedse har troet, at de byggede noget meget smukt. Det er altsaa blot Smagen, der forandres. Man maa altsaa haabe, at de, der faar Ledelsen af disse Byggeforetagender, maa være i Besiddelse af en saadan Smag, at der bliver bygget smukt.

la Cour: I sin første Tale brugte den højtærede Minister Ordet „Trang“ — jeg nedskrev det nemlig, ligesom Ministeren havde sagt det. Nu vil den højtærede Minister oplyse os om, at saa længe der ikke er store Skibe, er der selvfølgelig heller ingen Pladsmangel, og at Havnene maa komme først, saa kommer Skibene bagefter. Det vil jeg i og for sig give den højtærede Minister Ret i. Vi saa jo ogsaa, da vi byggede den første Vestkysthavn ovre ved Esbjerg, at efter ganske faa Aars Forløb maatte den betydelig udvides, og sidst vi havde Forslag vedrørende denne Havn til Behandling, udvidede vi den ganske overordentligt. Nu er Spørgsmaalet: Er der Pladsmangel? Er det nemlig Tilfældet, saa er der Trang. Men jeg er ganske overbevist om, at man bør ikke vente med at bygge en saadan Havn indtil det Øjeblik, da Pladsmangelen viser sig, for saa kommer man for sent. Jeg mener oven i Købet, at man bør være noget forud der. Men er der ikke dels i Skagens Havn, dels i den nye Esbjerg Havn og dels i Thyborønkanal-Havnen Plads nok i en Aarrække for de Fiskefartøjer, der kan ventes der? Saafremt det er Tilfældet, er der nemlig ikke nogen større Grund til at forcere Anlægget af Havne, navnlig ikke under saa usikre Forhold og saa vanskelige Forhold i pekuniær Henseende som dem, under hvilke vi lever i Øjeblikket.

Nygart: Det ærede Medlem, som nu satte sig, spurgte, om der ikke var tilstrækkelig Plads i de Havne, vi alt har. Det er netop det, der ikke er. Thyborøn-Havnen, som man i Samlingen 1913—14, altsaa for 3 Aar siden, vedtog at anlægge, og som endnu ikke er fuldt færdig, er jo allerede overløst med Kuttere, som søger derind og mange maa, for at komme i Havn, gaa videre derfra til Lemvig-Havnen. Esbjerg Havn er overfyldt, der er kort sagt Mangel paa Plads overalt og har været det under den Periode, vi har haft. Jeg tror derfor ikke, at vi kan ud-